

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și insertiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției Telegrafului Român, str. Măcelarilor Nr. 45. Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douări 24 fil., — de treiori 30 fil rândul cu litere garmond.

„Europa centrală“.

— Cartea lui Frideric Naumann. —

II.

Dar și în Austria și mai ales în Ungaria sunt curente contrare intemeierii Europei centrale. În Austria e mai întâi corpul funcționarilor înalți, a dignitarilor statului, corpul, care n'are nici o atragere spre forme, ori mai bine zis, spre lipsa de formalități din Germania, și de aceea preferă se remâna așa cum e, decât se lucre la un aparat, care îi face prea mult sgomot. Sunt străine de idee și popoarele din Austria, cele slave și România, pentru că având mai de multe conflicte cu Nemții din Austria, greșelile acestora ele le pun și în sarcina Nemților din Germania. Tot atât de puțin se simtesc însă atrase popoarele acestea spre Rusia, și de aceea vreau să remâna aceea ce sunt, popoare austriace. Europa centrală are pentru ele interes de a doua mână, căci interesul principal la ele e: *conservarea naționalității*.

Maghiarii earashi se află cu totul în altă situație. Domnia lor depinde dela înfrângerea Rușilor, căci o cuptuire a Ungariei de către Ruși ar însemna umilierea Maghiarilor și ridicarea Slavilor din Ungaria, ba chiar și a Românilor. Statul ungar poate deci se existe ca factor politic numai pe urma alăturării sale la o mare putere neslavă. Asta e, ce unește pe Maghiari cu Germania. Ei știu, că Austria singură nu-i poate apăra în contra Rușilor. Să totuș este și aici o pedecă. Transacția austro-ungară s'a lovit de multe greutăți, și tace foarte anevoieasă o nouă transacție a Europei centrale. Maghiarii în multă dreptul lor public, desvoltat în cursul istoriei.

Remân Nemții din Austria și cei din Ungaria, mai ales cei din Ardeal

(Sașii), cari intind ambele mâini spre o comunitate de stat cu imperiul german, din care apoi ei vor putea se scoată folosinte politice. Dar pe acest punct de vedere nu se poate pune nime. Europa centrală nu se înfînteză, pentru că se regulează certele interne naționaliste din Austria și din Ungaria. Ele remân tot afaceri interne ale Austriei și ale Ungariei. Germanii vor putea se facă pe intermediarii, pe sfătuitorii, nu însă pe dictatori.

Mai avem se amintim și interesele industriale, cari se încrucisază de multeori. Întreprinderile industriale ale Germaniei fac concurență mare celor din Austro-Ungaria, chiar și dacă se află pe teritoriu austro-ungar. Sunt mai bine conduse, sunt mai solide, mai reale. Să astfel sunt multe motive și puternice curente în contra Europei centrale, care însă totuș va trebui să se înfăptuească, pentru că chestia principală și argumentul decisiv e: *conservarea, ca mari puteri, a celor două monarhii*. Cine vrea aceasta, trebuie să voească și o Europa centrală, pentru că o Austro-Ungarie fără alianță sinceră e mai curând perdută decât o Germanie remasă singură, și pentru că o altă alianță nu se poate închipui, decât între Germania și Austro-Ungaria. Cu cine să se alieze Austro-Ungaria? cu Anglia? Ar fi o alianță platonică. Să putea alia cu Franția și cu Rusia. Dar din alianța aceasta s'ar naște ruina Austro-Ungariei, pentru că Slavii ei ar inclina spre Rusia, Nemții spre Germania. Austria și-ar perde misiunea istorică pe care o are. Motive psihologice pot să o îndemne se lege o astfel de alianță, nu însă și resoanele politice. Să astfel Europa centrală, alianța puterilor centrale, se va înfăptui, va trebui să se înfăptuească, pe lângă toate greutățile de drept public și de altă natură. Natural, că Austro-Ungaria va proceda conform intereselor

proprii. Austria va face politică austriacă și Ungaria politică maghiară. Dreptul formal îl au de a se alia cu cine vreau. Dar o desfacere a legăturilor pe care le au acumă cu Germania, ar însemna nimicirea, atât a Austriei, cât și a Ungariei. Alianța cu Germania e deci pentru Austro-Ungaria o necesitate, dictată de conservarea propriei.

N'am lămurit chestia din toate punctele de vedere. Mai este o întrebare grea, la care trebuie să se dea răspuns, anume, că Austro-Ungaria se poate menține și fără aliați, ori numai cu aliați? Se află și printre Germani de aceia, cari sunt contrari Europei centrale, numai din motivul, că consideră descompunerea monarhiei austro-ungare de lucru inevitabil. Să astfel de pesimisti se află și în Austria și în Ungaria. Pe aceștia avem să-i luminăm, că nu e așa! Încă pe vremea împăratesei Maria Terezia se spunea, că monarhia aceasta nu are viață. Dar ea a continuat totuși să trăiască, dând semne, și de descompunere, dar și de viață nouă.

Semnele de viață le-a dat însă Austro-Ungaria în răsboiul actual. Toate au mers cu mult mai bine decum credeau cei dela conducere. Au început toate certele, oboseala a disperat, să a născut simțul datorinței, a crescut voința, și statul s'a manifestat! Să ce imagini și-au fost făcut Englezii și Rușii înainte de răsboiu! Vedeau popoarele venind spre ei, — lucru ce nu s'a întâmplat.

Pentru monarhia austro-ungară remâne și pentru viitor, după răsboiu, *chestia de naționalitate, ca o problemă grea*. E de sperat însă, că ea va putea fi rezolvată. Cehii nu vor mai cere armată cehă, Maghiarii nu vor cere ministeriu separat de esterne, dualismul nu va mai fi atacat, ci se va începe o eră nouă, în serviciul căreia vor intra toți cei buni. Se află multe ta-

lente bune la toate naționalitățile din Austro-Ungaria, cari au stat până acum la o parte, au fost desconsiderate, dar cari vor putea face servicii bune monarhiei. *Coroana va avea se deșteptespiritele și va pune capăt certelor pentru lucruri mărunte!* Coroana va avea se decidă, că după răsboiu are se fie toamnă, sau primăvară?

Asemănarea Austro-Ungariei cu Turcia nu e la loc. Austro-Ungaria n'a fost atât de slabă nici când militărește ca Turcia, și de aceea reînsemnatarea ei e posibilă. Germanii trebuie să o voiască.

Trecând astfel peste toate cheștiile, cari stau în legătură cu alianța mai strânsă dintre puterile centrale, cu înfăptuirea Europei centrale, autorul cărții își pune întrebarea, că de ce e necesară aceasta mai strânsă legătură, de ce nu e suficientă alianța de până acumă, și răspunde la întrebare cam astfel:

Alianța de până acumă dintre Germania și Austro-Ungaria a fost o alianță de defensivă, legată pentru cauză, când a treia putere ar ataca pe una ori pe alta dintre aliate. Chestia atacării e foarte elastică și fiecare guvern o explică cum vrea. Am văzut, că Italia, deși intrase și ea în alianță cu noi, nu a intrat și în răsboiu cu noi, pentru că a dat altă explicație contractului de alianță. Pentru omorul dela Sarajevo Germania apoi încă nu ar fi trebuit să pună mâna pe arme. Dar totuși a pus-o. Impăratul și guvernul Germaniei au făcut deci mai mult decât erau datori se facă, în întărirea contractului. Germania a săngerat pentru Austro-Ungaria, aceasta pentru Germania, dovedind astfel o comunitate de sentimente, care nu e trecută în contract. Aceasta comunitate de sentimente trebuie conservată și pentru viitor, căci primejdiiile vor exista pentru noi și în viitor. Comunitatea aceasta trebuie se fie o comu-

FOIȘOARA.

In reverie...

As vrea păcatele să-mi număr,
S'arunc un munte de pe umăr;
Să mă prostern 'naintea Ta,
Să să Te rog a mă erta.

Si-as vrea să-ți cad sub cruce trist,
Să-mi uit în lume, că exist;
Să-mi plâng aleanul cu amar
Si să-ți implor crescu-ți dar.

...Ci n'am puteri să mă cobor
Din vârful stâncii 'ngrozitor;
Văd ape'n jur, ce-s fără fund,
Ah... n'am sajung să dau de fund!...

Un ținger, ce-l îndepărtai
Din drumul drag, menit sperai,
De l-al trimite c'un toiaș,
Un Moise nou și-ță fi cu drag.

Si gândul meu de Tine plin
Mi-ar lumina al nopții chin,
Si m'as renăște — pas de pas —
Si'n cel din urm'al vieții ceas.

Si-ătunci aș vrea să mor, cum moare
Un crin în asfințit de soare,

Si-as vrea să-mi fie Dumnezeu

Pe veci ocrotitorul meu!

Tile agd, 9/22 Mai 1916

Ales. Munteanu al lui Vasile
protoop ort. român.

Dela „Academia Română“.

Raport asupra lucrărilor făcute
în 1915—1916. —

(Urmare).

II. Sedințele de peste an.

Academia a ținut în cursul anului 24
ședințe ordinare, una extraordinară și 10
publice.

Sedințele publice au fost ocupate
cu următoarele lecturi și comunicări:

La 5/18 iunie, d-l N. Iorga a expus
comunicarea sa: Știri nouă relative la le-
găturile noastre cu Biserica Constantino-
politană; în ședința dela 11/24 Septembrie
a făcut comunicarea despre: Carpații în
luptele dintre Unguri și Români; la 9/22
Octombrie a cetit comunicarea despre:
Sârbi, Bulgari și Români în Peninsula
Balcanică în evul mediu; în ziua de 29
ianuarie (11 Februarie) ne-a vorbit despre:
Vânzătorul lui Tudor Vladimirescu: Că-
pitanul Iordache Olimpiotul; la 26 Februarie
(10 Martie) a dat lectură comunicării
despre: Un Aromân Mitropolit al Atenei
— Sinodul din Târgoviște, 1659; în șe-

dința dela 18/31 Decembrie a expus
comunicarea sa: Amănunte din istoria noastră
în veacul XIX-lea; în sfârșit în ziua
de 11/24 Martie a făcut o expunere despre:
Legăturile Românilor cu Rușii apuseni
și cu teritoriul zis „ucrainian“.

In ședința dela 30 Octombrie, d-l
Dr. G. Marinescu a cetit o comunicare
despre: Neurologia pe cîmpul de răsboiu.

La 4/17 Decembrie, colegul nostru
d-l Dr. V. Babeș a dat lectură comunicării
despre: Leziunile gastro-intestinale în
pelagră.

In ședința dela 30 Octombrie (12
Noemvrie), d-l V. Părvan ne-a vorbit despre:
Contribuția numismasticei la istoria
antică a României transdunărene.

La 11/24 Decembrie, d-l C. Giurescu
a cetit comunicarea: Despre români.

D-l S. Mehedinți ne-a întreținut în
două ședințe cu comunicările sale, la 23
Octombrie (6 Noemvrie), despre: Obser-
vări geografice asupra răsboiului — Eman-
ciparea unei rasse, și la 5/18 Februarie,
despre: Legea creșterii statelor.

In ședințe intime s'au mai făcut și
alte comunicări științifice mai scurte. Ast-
fel la 12/25 Iunie am auzit comunicarea
colegului nostru I. Bianu despre manus-
criptul cu traducerea bibliei lui Nicolae
Milescu Spătarul; iar la 19 Iunie (2 Iulie)
despre o cădență dela 1702. In ședința
dela 6/19 Noemvrie, am ascultat apoi o
expunere a d-sale despre scrisorile dăruite
de d-na Paulina V. Alecsandri și la
27 Noemvrie (10 Decembrie) ne-a făcut o
relație asupra cărții vechi istorice,
dăruite de d-l V. Părvan; in ziua de 26
Februarie (10 Martie) ne-a vorbit despre
centenarul dela moartea istoricului Ioan
Christian Engel, autorul operei: Geschicht
der Moldau und der Walachie; in sfârșit la
4/7 Martie, ne-a vorbit despre introducerea
calendarului gregorian în Bulgaria.

Un deosebit interes a deșteptat scri-
soarea d-lui profesor O. Tafrali, comuni-
cată în ședința dela 18 Septembrie (1 Oc-
tombrie), în care d-sa arăta descoperirile
făcute la Biserica Domnească dela Curtea
de Argeș. S'a făcut o largă discuție
asupra frescelor dela acest vechiu monu-
ment istoric și s'a ales o comisiune compu-
să din d-nii: I. Bogdan, N. Iorga și D.
Onciu, care a studiat cheștiunea ridicată
de d-l Tafrali asupra vechimii adânci a
picturilor și și-a exprimat părerea — tă-
nărind seamă de toate dovezile istorice —
printre un raport, care vi s'a adus la cunoș-
tință în ședința dela 9/22 Octombrie. Cer-
cetările întreprinse de d-l Tafrali fiind de
mare importanță, Academia a decis să-i
pue la dispoziție suma de 1.000 lei pentru
fotografiarea picturilor dela Curtea de Argeș.
(Vă urmă).

nitate de idei, de istorie, de cultură, de muncă. Numai pe calea aceasta putem fi legați bine unii de alții pentru totdeauna.

Legătura aceasta se poate face pe calea următoare: Să se creeze o lege uniformă de recrutare. Să se introducă inspecționarea reciprocă militară. Pentru afacerile externe să se emite o comisiune comună. Să se înființeze un consiliu comun pentru afacerile căilor ferate și ale apelor. Unitatea banilor și a măsurilor să se introducă în ambele monarhii. Egalitatea dreptului cambial și comercial. Egalitate în budgetul militar. Garanță reciprocă pentru datorii de stat. Unitate în tarifa vamală. Comunitate cu privire la incassarea taxelor de vamă. Egalitate cu privire la apărarea muncitorilor. Egalitate cu privire la dreptul de intrunire și asociere, etc. etc. Pot să se mai ivească și alte chestii de interes comun, dar începutul trebuie făcut cu cele înșirate.

Să nu credă însă nime, că Europa centrală va fi adusă la viață numai prin legi, ordinațiuni, pedepse. Toate interesele spirituale și materiale vor trece peste granițele statelor aliate, fără a mai cere vreun permis, deci va fi o comunitate în toate privințele: comunitate a băncilor, sindicatelor, întreprinderilor industriale, a istoricilor, a juriștilor, a medicilor. Va fi creată o atmosferă comună în toate privințele. Guvernele vor fi datoare a o promova, pentru a se crea o unitate de viață în sus și în jos.

După răsboiu vom zice deci: *Vrem să fim un singur popor, alcătuit din frați! Uniți la suferințe și primejdii. Basele s-au pus acum, în răsboiu, când s'a legat comunitatea de luptă și de săngerare pentru interese comune. Nemulțumiri vor fi fost în cursul campaniei și de o parte și de alta, dar ele vor fi uitate. Nu se poate cere, ca două armate, care de o sută de ani n'au luptat împreună, se fie prefăcute peste noapte în gemeni. După răsboiu se va putea vedea clar, că toate naționalitățile au stat cu vitejie în fața morții. Si dacă va veni eărăși vremea, ca Europa centrală se meargă la răsboiu, părții vor povesti copiilor, cum au fost ei scoși din linia de bătăie de oameni, cu cari nu se puteau înțelege, de camerazi credincioși, dar de alt neam. Nici nu ne putem închipui prin ce prefaceri vom trece noi, cei din Europa centrală Am percut mai mulți copii și frați, decât cei din trecut, dar ajutorul lui Dumnezeu și al oamenilor n'a stat mai aproape decât în alte vremi. Am văzut în răsboiul acesta cum dușmanii de mai nainte și-au dat mâna, ca eroi credincioși, și cum națunile diferențiate s'au imbrățișat. E o fericire pentru noi, cei de astăzi, că le-am putut vedea acestea. Cu cele sevărîsite în acest răsboiu putem muta munții. Acum deci ori niciodată vom crea unitatea între est și vest, vom crea Europa centrală, zăgasul dintre Rusia și puterile dela vest!*

Răsboiul.

Trupele noastre dela frontul italian, trecând valea Assa, la Roanna, au bătut pe dușman la Canova, și au ocupat coasta dealului luată dela el. În alt loc au luat întărîturile de pe muntele Interiotto, ocupând înălțimile la nord dela Asiago. Si pe alte locuri dușmanul a fost bătut. Prestațiunile trupelor noastre la frontul acesta în ultimele două săptămâni au fost estraordinare, aşa, că stau fără păreche în istoria răsboielor.

La frontul basarabean Rușii au încercat să se apropie de tranșeele noastre prin drumuri făcute pe sub pământ, dar au fost observați și im-

pedecați în execuțarea planului lor de către artleria noastră.

La frontul dela apus e foc viu de artlerie pe întreaga linie, iar în Balcani trupe bulgare și germane au trecut pe teritor grecesc, pentru a se apropia de dușmani. Despre România scriu foile rusești, că acum e sigur, că se va alătura la puterile centrale. Acestea ar fi motivul, că a fost rechemat ambasadorul francez din București, domnul Blondel.

Telegramele primite astăzi ne comunică următoarele: La frontul rusesc e foc energetic de artlerie, în Basarabia și în Volhinia. La frontul italic trupele noastre au luat fortul panterat Punta-Corbin, lângă Arsiero, au trecut peste râul Rosina, luând în stăpânire înălțimile din față, și la Bettale au respins în mod bravuros patru atacuri dușmane. Apoi Monte Zebio, Monte Zingarella și Corno di Campobianco se află în posesiunea trupelor noastre. Dela frontul apusen se anunță noue succese. Germanii, respingând mai multe atacuri, au luat în captivitate 1312 soldați francezi, cu 35 ofițeri.

Apariția lui Isus după înviere.

Traducere de Gh. Henția, paroh.

Iar Toma le-a zis: „De nu voiu vedea în mâinile lui semnul cuielor, și de nu voiu pune degetul meu în semnul cuielor, și de nu voiu pune mâna mea în coasta Lui, — nu voi cred.” (Ioan 20: 25).

Inchipuște-ți, că cel mai iubit dintre acei, cu cari Dumnezeu te-a legat prin legăturile sfinte ale săngelui, ar fi murit, sau că cel mai nobil dintre prietenii tăi, pentru a cărui mantuire tu bucuros și ai fi jertfit propria viață, ar dormi în sicriu somnul rece al morții, și tu te-ai simți dacă înainte singuratic în lume, iar îninma ta desprinsă pentru totdeauna de către el ar săngera în durere continuă și ori-ce măngădere ar voi cineva să-ți dee, orice distractiune și ar procura, — nimic nu te ar putea consola, nimic distrege. Inchipuște-ți apoi, că ar veni un prieten și și-ar zice cu bucurie: „Nu plâng, căci ceea-ce tu te temei că ai perdit pentru vecie, încă nu e percut; nu plâng, favoritul tău respiră, mai trăește și umbă printre oameni!“ Ce văpăie minunată ar străbate spontaneu întreaga viață, iar seanteia de mult înăbușită a speranței ar deveni în sine o flăcără luminosă! Si cum apoi ai simțit înrăușit gerul morții, dacă te-ai gândi, că tu ai văzut pe iubitor tău murind, ai auzit ultimul său oftat; dacă te-ai gândi, că reinnoarcerea lui în viață senină la tine ar fi imposibilă, ordinea naturei invariabilă: Cu adevărat, tu ai găsi prima ta durere mai tolerabilă decât tinerea la o speranță infructuoasă. Frica de deceptiune te-ar face necredincios, până ce realitatea despre destăptarea favoritului tău și-ar interzice ori-ce negare.

Acestea au fost cele dintâi simțimente ale învățătorilor lui Isus, când li s'a adus vestea despre înviere. El nu credeau și rămaseră fideli tristeței lor prime, când Maria Magdalena cu celealte femei aduseră prima veste. El nu crezură, când Petru și Ioan le-au istorisit despre mormântul eflat degert al Domnului. El nu crezură când cei doi învățători din Emmaus veniseră la ei pe o noapte întunecată în Ierusalim și le-au declarat cel mai neprobabil lucru de adevărat și real și căutați a-l face mai acceptabil prin descrierea celor mai mici amănunte. — Când însă de-odată, — stănd în mijlocul lor, — le vorbi Acela, pe care l-au considerat de un răpit vecinic al mormântului, Acela, pentru care ei plângneau; când li se risipi cea din urmă dubitate, chiar și aceea, că nu e numai o arătare supra-pământească, ci e în realitate Isus cel răstignit și înmormântat, e prietenul și tatăl, e măestrul și domnul lor; când El a mâncaț impreună cu ei: — atunci durerea lor desprătă s'a prefăcut în bucuria cea mai plină de credință. El își aveau înrăușiri pe Mantuitorul.

Nu mai unul din numărul sfant lipsă din cercul celor întruniți în seara aceea marcantă. Toma nu era de față când a venit Isus. Ceea-ce însă a înțeles deja și n'a cresut, i-o mărturiseau acum cu toții cu strălucirea bucuriei în ochi. „El trăește,“ — îi spuse, — „noi am văzut pe Domnul.“ Si ceea-ce a făcut, ceea-ce a vorbit, cum a fost, — total i s'a istorisit. El însă le-a zis: „Voi să deceptionați înșivă pe voi și pe mine, sau sunteți deceptionați de o per-

soană, care-i seamănă, Până nu voi vedea semnul cuielor în mâinile Lui, până nu voi pune mâna mea în coasta străpunsă de suliță, — nu voi cred.“

Această necredință constantă a învățătorului față de enunțările tuturor prietenilor săi, ale căror onestitate și iubire de adevăr n'au fost pentru el o taină, și cări toți cunoscuseră pe Isus în modul cel mai precis, așa, încât nu puteau fi deceptionați prin vre-o iluzie, — a trebuit să le fie bătătoare la ochi și poate insultătoare.

Și iubirea de adevăr precată își are granitete sale, pentru ca să nu ajungă în scepticism nebazat, încăpăținat, care e tot asa de pagubitor și greșit, cum poate fi credibilitatea pe cealaltă parte. Nu poate fi altcum, decât trebuie să dăm creză în cuvintelor unor persoane oneste și cu experiență în multe lăceruri, pe cari noi nu le-am putut experia și vedea înșine, dacă nu voim să ne cufundăm în nesiguranță despre cele comune în viață.

E de altcum corect, când se spune, că pe calea dubitării ajungem mai siguri la adevăr. E însă tot atât de sigur, că calea credinței inteligente e prima cale spre adevăr. Prima cale! Ea e calea pentru întreaga omenire. Copiii ajung la înțelegere și cunoștință numai prin incredere linistită în cuvântul părinților și educătorilor lor. Copiii încă nu pot înțelege cererea și examina lipsindu-le facultățile necesare. Ei trebuie să se increadă în faptul, că persoane experte și oneste cunosc adevărul. Noi cu toții am fost copii. Cea mai mare parte din cunoștințele, ce le avem despre lumea ce ne înconjură, precum și despre lumea primitivă care nu mai este, le-am acceptat pe baza credinței. Chiar și când am început de a mai fi copii, și deci am știut deosebi adevărul de neadevar, cele fundamentale de cele superficiale, — noi n'am facut nici un moment de a acceptă pe cuvântul altor oameni multe lucruri, și anume, mult mai multe, decât acelea, pentru cari am avut timp și ocazie să le cercetăm noi. Căci, dacă n'am fi voit să ținem de adevăr și real nimic, decât ceea-ce am văzut și auzit cu ochii și urechile noastre, atunci noi ar trebui să ne lipsim de întrebătarea celor mai multe recunoașteri ale noastre. Ar trebui să repăsim într-o neștiință copilariească, fiind că experiențele oamenilor, care existaseră înaintea noastră cu mii de ani, nu voim să le preface în experiență ale noastre.

Fie un muritor căt de învățat și intelligent, el nu are nici destulă cunoștință și nici destulă lungime de viață, ca să învrednică înșuși toate după valoarea lor adevărată. El trebuie să se increadă în cunoștință și înțeligență altora cu privire la lucrurile, pe cari ei au avut ocazie, voacă și talent de a le explora mai bine, întocmai precum el din parte-i poate prezintă cu tot dreptul dela alții, ca și ei să se increadă în ceea-ce spune despre lucruri, pe cari el le cunoaște mai bine, decât ei. Astfel ajungem, ca copii și oameni maturi, prin instruire reciprocă pe calea credinței la o bogătie de mari cunoștințe despre adevăr. Pentru aceea credința e ceea-dintâi cale spre adevăr.

Dar, ca pretutindenea, trebuie să umblăm și pe aceasta cale cu precauție. Precauțunea în credință apără de rătăciri de ale credibilității. Nu trebuie să credem nimic ușor. Prin aceasta însă nu se spune, ca să aruncăm dela noi lucruri ca nedemne de credință, până ce le vom fi explorat noi în toate raporturile lor, — cine ar putea-o face aceasta totdeauna, — ci noi avem să fim cu băgare de seamă mai întâi la aceea, că cel-ce ne dă ceva de adevăr, are credință; că este el în realitate persoana, care cunoaște fundamental ceea-ce ne spune și că spune el oare adevărul din convingere, sau îl îndeamnă lucruri laterale și patimi pentru a ne deceptiona? De altcum noi suntem deja bine ascunși față de pericolele credibilității, atât în lucrurile religioase, că și în cele lumeni, dacă suntem atenți, cu privire examinatoare la isvorul care ne curge o veste sau o cunoștință nouă. Dacă nu ne e iertat a nutri vre-o indoială față de curătenia și bunătatea isvoarelor, atunci suntem în drept, ca ceea-ce primim de aci să o acceptăm pe baza fidelității și a credinței, mai cu seamă dacă nimic nu contrazice posibilității și legilor rațiunii. Suntem competenți și credem de adevărăte, chiar și dacă nu consumă cu experiențele noastre de până aci, — pentru că multe sunt posibile, din cari cercul strâmt al experiențelor noastre nu produce exemple.

Și dacă Toma nu a crezut primelor vesti despre învierea prietenului său Dumnezeu, — aceasta a fost o precauție înțeleaptă. Când însă toți prietenii săi, acești bărbați evlavioși, virtuoși și mai înainte înșiși necrezători, și mărturisiră adevărul despre reapariția lui Isus în viață, și el totuși a delapidat mărturiile lor constențioase, a mers de fapt prea departe. Si dacă ulterior nu i s'ar fi arătat Isus, el n'ar fi cresut în cel înviat și ar fi declarat

de suspectă înima curată, sau mintea sănătoasă a tuturor celorlalți învățători ai lui Isus. El perzista pe lângă aceea, ca să vadă, să ipăreasă însoți pe cel-ce se zice că a înviat, înainte de a crede.

Pe cat credința e prima cărare spre adevăr, pe atât dubitarea e cea mai sigură cale spre cunoașterea adevărului. Prin credință precavătă ni se poate aduce pe lângă adevăr și căte o rătăcire. Pentru că, dacă în realitate a fost strictul adevăr a ceea ce despre ce ne au asigurat niște oameni inteligenți și demni de toată încredere, noi totuși — am putut înțelege greșit, și am fi putut înțelege cu cuvintele lor cu totul alte imaginații. Astfel din credință se poate naște dubitarea, și din dubitare înarăși credința. Aceasta este istoria spiritualului a sproape fiecăruia gânditor.

Dubtarea e o iubire precată de adevăr, e o nefincredere înțeleaptă față de adevăr, ce e încă nehotărât. Dubitarea e laudabilă. Ea e un pas înainte spre perfectarea recunoașterii, e o prosperare a spiritualului, dela care cad cele nedurabile și rămân numai cele faptice. Însă, precum calea credinței prudente, așa își are și calea dubitării înțelepte cursul său greșit și prijejdios. Cele mai bune lucruri au granită unde, — dacă s'a păsit peste ele — devin rele. Cea ce îmi spun prin virtute și înțeligență persoane vrednice de încredere, întrucât nu contrasteză nici cu legile rațiunii și nici cu ale conștiinței: e demn de încredere. Cele ce se fac suspecte, atât prin izvoarele din cari curg, cat și prin contrazicere prin sine înseși, sau prin contrazicere cu siguranță recunoscute până aci: sunt dubioase. Pentru că să-mi dau mie însumi înșeala, și pentru ca să nu ajung la distrugerea întregii mele lumi interne, sunt nevoie să cred tot atât de puțin în cele dubioase, cat de puțin trebuie să dubitez fără motiv mai înalt și în cele vrednice de crezut.

Si răul oamenilor, ce se moștenește, este, că ei nu pot ținea ușor măsura nici în bine și nici în rău, de unde apoi provin toată nefericirea în neamul nostru. Ua lucru lateral, care le trezește neîncredere, îl se pare că le dă dreptul, de a dubita întreg lucru de căpetenie, și de a-l dela-pida, ca pe unul inadmisibil. Si dacă nu au la indemână motiv de dubitare, îl învenitesă. El vrea să pătrundă mai profund și să dubiteze și în motivul îndoelii lor, și se perd astfel într-o încâlcălă de subtilități, pe care nu o pot nici rupe, nici suportă. La sfârșit ei rămân oboși și stupefați și nu-si pot găsi înțelegere, și dubitarea lor devine desperare pentru tot ce ea-ce are lumea sfant, bun, drept și adevărat.

(Va urma.)

Fondul orfelinatului.

(Urmare.)

Col. din Cereteiul de sus (Deva) Mircea Oprea par. 10— Vontsek M. postamester 5— Petru Fărcaș I. Ioan 10— Pleyter Sabin 10— Bis. gr. or. 10— și alții: 95:26.

Col. din Fornădia (Deva): Ioan Popa par. 5— și alții: 17—

Col. din Noșag (Deva): Vasile Florea par. 8— și alții: 20—

Col. din Lătureni (Lupsă): 31:22. Col. din Hundorf și fil. (Mediaș): Emanuil Fleșeriu par. 100— și alții: 126:50.

Col. din Sângătin (Miercurea): Ioan Dăian par. 50— Bis. gr. or. 10— Maria A. Măcelar 10— Alexandru Mărginean 10— Ioan Mărginean raduj 10— și alții: 172:50.

Col. din Murăș-Cristur (Murăș-Oșorhei): 20— Col. din Vidrăseu (Murăș-Oșorhei): Gheorghe Branea par. 10— Văd. Elena Russu, soție de jude 10— Văd. O. Olivia Aurel Russu 5— și alții: 40:30.

Col. din garnizoană a preotului militar Alexandru Stoica din Murăș-Oșorhei: Alexandru Stoica 10— și alții: 49:10.

Văd. Ana P. Șogă, Reghin: 50— Col. din Răusadului (Sibiu): Ioan Marin par. 10— Ioan Cândeal primar 10— Comuna bis. gr. or. 30— Constantin Bresu 20— Vasile Cândeal jun. 5— Nicolae Viadrighin 5— Ioan Răspopu Ghinea 10— și alții: 196:50.

Col. din Ciunga (Turda): Vasile Nicoară 10— Matilda Nicoară 10— Vasile Nicoară par. 5— Bis. gr. or. 10— și alții: 95:60.

Col. din Lăpușul inferior (Dobra): 13:34. Col. din f. Ohaba (Dobra): 7:90. Col. din Vorumloc (Mediaș): 36— Col. din Cioara (Sebeș): Bis. gr. or. 114— Constantin Oancea par. 10— Valeria Oancea preoteasă 10— Galacteon Bica Inv. 6— și alții: 250—

Col. elevilor din Cioara 16—

Col. din Boiu mare (Sighișoara): 130— «Isvorul» inst. de ered. și econ. Sângheorgiu român 100— Col. Dr. Petru

Căliman, med. militar, Train-Division Nr. 35, Oberleut. Dr. Sever de Orbonaș 100— Dr. Nicolae Căliman 10— Cadet: Dr. Iulie Holom 50— Modest Grigorovici 10— Muntean Vasile 6— Alexandru Bota 10— Gregoriu Gorcea 5— Papp Andrei 10— N. N. 5— Popp Amal 10— Gheorghe Stăngău 6— Ioan Roth 5— Victor Pațiu 5— și alții: 854—

Col. din Răsinari (Sibiu): *Parohia I.* Bis. gr. or. rom. 100— Bucur Blesu (Nr. 897) 100— Maniu Lungu par. 50— Aleman Dancăș (Nr. 790—) 20— Aleman Brotea (Nr. 911) 20— Bucur Poplăcean (Nr. 1379) 20— Aleman Dragoe (Nr. 624) 20— Serban Cruciat (Nr. 901) 10— Bucur Duca (Nr. 1231) 10— Bucur Sas inv. 10— Văd. Aurelia Goga preoteasă 10— Moise Frățilă inv. dir. 10— Şerban Cioran inv. 10— Văd. Stanca S. Jianu 10— Ioan Vidrighin (Nr. 908) 10— Văd. Stană O. Ihora 10— Văd. Stanca B. Mitrea 10— Iacob Ciucean primar 10— Gheorghe Poplăcean (Nr. 965) 10— Stan Bădilă (Nr. 1105) 6— Giurca Bratu (Nr. 861) 6— Dobra I. Bogdan (Nr. 1373) 6— Dumitru I. Vidrighin (Nr. 827) 6— Maniu Băcilă (Nr. 860) 50— Maniu Severin (Nr. 1338) 5— Petru Brote (Nr. 759) 5— Ioan Lungu (Nr. 943) 5— Elevii școalei 60-37 și alții: 626-37.

Parohia II: «Fondul mizerilor» 500— «Andreiana» inst. de cred. 100— Nicolae Vidrighin (Nr. 810) 50— Eremie Dancășu (Nr. 807) 50— Iacob Isdrailă (376) 5— Constanța Dr. Bucur (Nr. 386) 40— Emilian Cioran par. 20— Petru Băra (Nr. 568) 20— Bucur Lungu (Nr. 374) 20— Marina Duca (Nr. 822) 20— Petru Vidrighin (Nr. 380) 20— Maria B. Dancășu (Nr. 639) 20— Ioan Țincu (Nr. 369) 10— Petru Muști (Nr. 392) 10— Ioan Vidrighin sen. (Nr. 543) 10— Ioan Vidrighin jun. 10— Emil Dancășu inv. 10— Soră Mitrea (Nr. 569) 10— Petru Podariu 10— și alții: 1048—

Col. din Tohanul nou (Bran): Ilarie Plotogea par. 10— Aurelia Plotogea preoteasă 10— Ioan Tănărescu inv. 10— Traian Ripescu 10— Nicolae Crăciun 10— Alexe Chițu Bran 5— Avram Boboc 5— Bucur I. Ţerban 5— Ioan Băcilă inv. penz. 5— și alții: 216-80.

Col. inv. Porfiriu F. Nicoară, Vinerea, dela elevii de școală 32-59.

Col. din Ghijasa inf. (Agnita): Nicolae Pandrea par. 20— Ioan Bendorfean not. 10— Todor Novac ep. 10— Todor Lomotă (Băciu) 10— Ioan Pandrea cantor 10— Pavel Novac 5— Ioan Armeană 5— Ioan Neagu 5— Ioan Lomotă primar 5— Nicolae Galea 5— Ioan Bașteță 5— Todor Avram 5— Ioan Băcilă 5— Nicolae Lomotă 5— Nicolae Alexandru 5— Todor Neagu 5— Parasciva N. Vlad 5— Ana N. Suma 5— și alții: 243-01.

Maria Cunțan, Troppau 4— Col. din Hundrubechiu și f. Noustat (Agnita): Bis. gr. or. 20— Macedon Grecu par. 15— Ioan Langa 10— Andrei Muntean 5— și alții: 89-42.

Col. din Merghindeal (Agnita): Bis. gr. or. 20— Ioan Filipescu par. 10— Dimitrie Fleșeriu inv. 15— Dimitrie Fleșeriu din Toarcă 10— Vasile Boca 20— Iosif Nicoară 5— Zaharie Muntean inv. p. și alții: 128-88.

Col. din Ruja (Agnita): Nicolae Bugneriu sublocot. 10— Vasile Nicoară 10— Nicolae Babeș par. 5— și alții: 54-33.

Col. din Vărd (Agnita): Ioan Popa par. 8— Ioan Muntean Surd 5— și alții: 50—

(Va urma).

Deputați congresuali.

Alegările de deputați congresuali în districtul Consistorului dela Oradea-mare au dat rezultatul următor: Au fost aleși din cler:

1. Cercul Oradea-mare-Pesteș: Vasile Mangra, arhimandrit, vicar episcopal îu Oradea-mare.

2. Cercul Tinca-Beliu: Nicolae Roxin, protopresbiter în Micherechiu.

3. Cercul Beiuș-Văscău: Andrei Horvat, protopresbiter în Oradea-mare.

Mireni:

1. Cercul Oradea-mare: Dr. Sever Barbura, jude la tribunalul din Oradea-mare.

2. Cercul Pesteș Dr. Dimitrie Mangra, avocat în Oradea-mare.

3. Cercul Tinca Dr. Gheorghe Alexici, docent universitar, Budapesta.

4. Cercul Beliu Dr. Ioan Iacob, avocat în Ceica.

5. Cercul Beiuș Dr. Gavril Cosma, avocat în Beiuș.

6. Cercul Văscău Desideriu Tempelean, primprestor în Văscău.

NOUTĂȚI.

Din cauza sfintei sărbători, „Inălțarea Domnului”, numărul cel mai deaproape al ziarului nostru va apărea Luni la ora obiceiuită.

Predică în bis. catedrală. Duminecă, în 4 iunie st. n., va predica în biserică noastră catedrală diaconul Dr. Gheorghe Comșa.

Crucea de fier pentru merite. Să înstituie o nouă decorație pe seama soldaților de rând, cari se disting în răsboi, și anume: *Crucea de fier pentru merite și Crucea de fier cu coroană* pentru merite. Noua decorație poate fi conferită din partea arhiepiscopului *Frideric*, iar la frontalul italiano din partea arhiepiscopului *Eugen*.

Imprumutul de răsboiu. La cassa de păstrare (Reuniune) din Săliște s-au subscrise pentru împrumutul de răsboiu 504,200 coroane.

Dela comitat. Adunarea generală ordinată a reprezentanței comitatului Sibiu se ține în 5 iunie n. c. în sala mare a casei comitatense. La ordinea zilei sunt puse 290 obiecte de interes obștesc.

Esamene. La școalele medii ortodoxe din Brașov esamenele se țin astfel: esamenele publice de clasă Vineri, în 20 Mai v. esamenul oral de maturitate în 21 Mai și 1 iunie v. esamenele private în 25, 26 și 27 Mai v.

Orele oficioase la băncile sibiene. Cu începere dela 1 iunie n. orele oficioase la băncile sibiene: *Albina*, *Herm*, *Allgemeine Sparcassa* și *Bodenkreditanstalt* se țin — până la alte dispoziții — dela orele 8 dimineața până la 1 după ameazi.

Uniformă nouă. Armata noastră va primi în curând o nouă uniformă. Coloarea pământie va înlocui culorile de până acum la toate armele. Haine de parada pentru soldați nu vor mai fi; — cel mult pentru ofițeri se va admite o altă haină la ocazii festive sociale. Hotărari definitive încă nu s-au luat.

Concert. Vineri, în 2 iunie n., la orelle 7 și jumătate seara, se ține un concert în biserică mare evangelică din Sibiu. Programa conține bucăți din Gluck Bach, Rheinberg, Gernsheim și a. Dirigent dl A. Stubbe.

† Ioan Givulescu, învățător în pensiune în Soborșin, dieceza Aradului, a trecut la cele eterne Joi, în 12/24 Maiu, la orele 11 și jumătate din noapte, în al 80-lea an al etății. Rămășițele sale pământesti s-au așezat spre vecinica odihnă Sâmbăta în 14/27 Maiu, la orele 3 d. a. în cimitirul gr.-or. rom. din Soborșin. Fie-i țărana ușoară și memoria binecuvântată!

Caz de moarte. Din Paris se vedește moartea fostului ministru de răsboi *Gallieni*, unul dintre generalii de valoare francezi, care a adus patriei sale servicii extraordinare. Distinsul soldat, respectat și de adversarii săi, moare în etate de 67 de ani.

Pro causa judaică. Sub numirea aceasta s'a format în Egipt un comitet, care și-a pus de scop dobândirea drepturilor egale pe seama milioanelor de evrei apăsați (!)... Comitetul se interesează mai întâi de situația jidovilor din Rusia, Polonia și România. A și publicat un manifest în acest intențește.

Tot mai nervoși. Corespondentul din Paris al gazetei *Corriere della Sera* anunță, că printre deputații francezi domnește o mare nemulțumire și nervozitate. Se întăreste curențul în contra guvernului. Prim-ministrul Briand este neconvenit întrerupt în discursurile sale prin cuvinte batjocoroitoare.

Condițiile de pace. Foaia din Petrograd scrie: Condițiile de pace ale Impăratiei Întălegeri se vor stabili zilele acestea în consiliul de răsboi, ce se va întruni la Paris, și apoi se vor da publicitate.

Cinci zile fără carne. Pe frontul de nord-vest al armatei rusești s'a dat un ordin de zi, care dispune cinci zile fără carne pe săptămână în rândurile trupelor, precum și în populația civilă. Pedeapsa, în caz de călcare a ordinului, este trei luni închisoare sau amendă de trei mii de ruble.

† Titu Liviu Blaga. Corpul profesoral dela școalele secundare din Brașov anunță astfel tristul cas al decedării colegului *Tit Liviu Blaga*: Cu adâncă durere sufletească anunțăm tuturor prietenilor și culturii românești moartea iubitului și neuitatului nostru coleg: *Tit Liviu Blaga*, profesor de matematică și fizică la școalele secundare române din Brașov, membru coresp. al secției științifice a Asociației pentru literatură română și cultura poporului român, membru al Delegațiunilor scolare din Brașov, al comitetului parohial din Brașov-Cetate etc., întâmplată la 12/25 Mai a. e. în clinica internă a universității din București, unde și căutase vindecarea boalei sale grele și indelungate, fiind deabia în al 35-lea an al vietii sale și al 11-lea al funcționării sale ca profesor. Școalele noastre au pierdut prin moartea acestui distins coleg — a 5-a jertfă grea în timp de un și jumătate, — o forță de o reală valoare pedagogică, iar știință și cultura românească pe un înțelețător și impulsiv cultivător al lor. Înmormântarea va avea loc în Orăștie, în 16/29 Maiu 1916, înainte de ameza. Brașov, 13/26 Maiu 1916. Corpul profesoral al școalelor secundare gr. or. române din Brașov.

Lipsiți de inteligență. Ziarul lui G. Hervey, *La Victoire*, serie relativ la Irlanda, că bărbații de stat ai Angliei sănătatea nu mai au săt de lipsiți astăzi de inteligență. El nu înțeleg, că chestia irlandeză poate provoca falimentul intern al Angliei, în timp ce dușmanul extern amenință situația mondială a Angliei mai mult ca ori care alt inamic de 300 de ani înceoace.

Interzis. Ministrul francez de răsboi a interzis pentru totdeauna distribuirea ziarului *L'Homme Enchaîné* în întregul cadrul comandamentului armatei de ost.

Nimic. S'au pregătit italienii, foștii noștri aliați, să serbeze cu fanfare, drapele și festivități tradiționale rușinoase ce au loc în Mai 1915. Dar înfrângerile lor de acum sănătate de fatale, incă din toate serbarele proiectate nu s'a ales nimic. Presa, chiar și din țările neutre, spune că Italia nu a obținut în timp de un an alt rezultat, decât o pierdere uriașă de oameni, de forță economică, și de cinsti în fața străinilor.

Plângeri. In *Journal de Petersburg* se publică siruri de amere plângeri rusești, din cauză că presa rusofilă a României n'a adus servicii suficiente pentru cele *săpte milioane de ruble* incasate. — Nu-i prost cine mănușă săpte pâni... (Dar nici nu e om cum se cade).

Ziarele prigonite. După stiri din Atena, francezii încep să luă măsuri aspre împotriva ziarelor grecești, care nu au simpatie pentru Întălegerile împărată. Așa, bunăoară, au susținut apariția foii *Courrier de Salonique*, care anunțase, că aliații săpă o albie nouă râului Vardar.

Suedia se înarmează. Din Stockholm se scrie ziarului *Novoe Vremea*, că guvernul suedeze va cere un nou credit de 30 milioane pentru înarmări. În anul trecut s'a votat 45 milioane în același scop.

Sărăcirea săracilor. Cum se anunță din Londra, pe vizitor se cere o permisiune specială a ministrului de munitii spre a se putea fabrica rachii de orz, numit whisky. Măsura a provocat o mare consternare. Fabricația de whisky este o ramură principală a industriei din Irlanda, este așa zisă singura industrie, care apără țara de săracie. Dispoziția ministrului englez n'are altă intenție, decât să dea o nouă lovitură irlandezilor.

Bliscopul Apollo. Mercuri și Joi în 31 Mai și 1 iunie n. Curierul de răsboi. Sarajevo, reproducere colorată; după natură. Comoara de diamante, dramă americană detectivă în 4 acte. Pantofii roșii, comedie în 2 acte. Serisă și aranjată de Franz Hoffer. În rolul principal: Dorrit Weichsler.

Act de recunoștință. (Două reprezentări de copii). Mișcarea pornoită cu atâtă insuflare pentru adunarea fondurilor neapărate la însăptuirea căt mai neîntârzită a orfelinatului, ce să adăpostească pe orfani bravișorii noștri ostași, căzuți pe câmpul de onoare, m'a determinat să pun la contribuție în acest scop și românești și caritativ și pe micii noștri copilași cu vîrstă întră 6-10 ani, cu cari mi-a suces să mă prezint la două reprezentări de copii pe scena teatrului orășenesc. De scopul umanitar am legat și un scop educativ, destul de negles la noi, scopul de a desvolta în ai noștri mai mult interes pentru cultura fizicului copilașilor noștri.

In această lucrare obositore și cu totul nouă la noi, nu am fost lipsită nici de sprijinul recerut. Drept aceea mă simțesc plăcut indemnata să exprimă sincere mulțumite părintilor copilașilor debutanți pentru jertfele de tot soiul, dlui prof. seminarul Timotei Popovici, pentru instruirea copiilor în cântări, d-nei Olivia Dr. Deleu n. Bardosy, pentru oboselile prestate, provăzând muzica la pian a jocurilor și mai presus de toate d-soarei Erna Neugeboren, profesoră de gimnastică, care, cu vederi largi în privința cultivării fizicului copilașilor, mi-a stat cu multă afabilitate și preventire la dispoziție cu sfaturile sale.

In fine mă achit cu recunoștință față de generoșii cari au binevoită parte a suprasolvi, parte a-si răscumpără biletele cu sumele ce urmează: d-na Elefteria Buga și copilașii săi Octavian, Lia, Constantin și Ileana, 20 cor.; d-nii Mihail Străjan, prof. penz. (Craiova), Emil Verzariu, funct. de bancă, cete 10 cor.; d-na Zincu Cergizan (Alba-Iulia), 6 cor.; Carol R. Haydl, geometer, 4 cor.; Andrei Teodor, grădinar, Dr. G. Proca, asesor consist., Ina Străulea, Neaga Ivan, (Gurău), V. Vlaicu, funct. de bancă, E. Dimian prot. (Brețeu), R. Phleps, dir. școlar, d-soara Marta Schullerus, prof., cete 2 cor.; Ua mobilizat, cor. 1-40; Timotei Popovici, Aurel Popovici, profesori semin., Candid Popa, inv., Marcu Jantă, catihet, Dr. I. Fruma, adv. și Vic. Tordășianu, exactator arh., cete 1 cor.; Dobra Băcilă (Răsinari), Petru Pojar, tunar (Jula), cete 1 cor.; Nic. Stoica, inv. pen. (Bungard), 80 bani și Dum. Popa, (Sebeșul săs.), 60 bani, și multumesc în numele copilașilor d-nei Berthold Frentz, soție de cofetar, pentru 50 bucati prăjitură „Kugler” și d-soarei Aurelia Recu, modistă, pentru materialul și confecționarea florilor artificiale, folosite la „Jocul florilor”.

Venitul curat în sumă de 800 cor. l-am transpus Cassiei consistoriului arhiepiscopal spre a fi incorporat la fondul orfelinatului sibian.

Sibiu, 27 Mai n. 1916.

Eugenia Tordășianu
prof. la școală civ. de fetițe a
„Asociației”.

Teatru.

Joi seara, în 1 lunie, se reprezintă: *In sfârșit singuri*, de Lehar, una din creațiunile cele mai muzicale, ieșite din fantasia fecundului autor al *Văduvioarei veselă</*

Concurs.

Pentru intregirea postului învățătoresc la școală confes. gr. or. română din Câmpuri-Surdur (Kimpény-Szurdúk) președintele să deschide concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Salar legal: 1200 cor. în bani — din care 780 cor. ajutor de stat votat deja — cuartier în edificiul școlei, grădină de legumi sau 20 cor. în bani, pentru trebuințele învățătorului 4 metri cubici de lemn pentru încălzit sau 20 cor. bani.

Dela reflectanți să cere să aibă cunoștință muzicală spre a instrua și conduce corul bisericesc, ceiace pe tentul va declara-o în suplică, sau separat. Cei destri în conducere de orchestră sunt preferiți.

Cel ales va instrua și școala de repetiție, și va conduce copiii la biserică în Dumineci și sărbători.

Reflectanții la acest post sunt poftiți să-și înainteze rugările de concurs în regulă instruite la oficiul protopresbiteral gr. or. al Iliei, având să se prezinte înainte de alegeră în biserică din Câmpuri-Surdur, spre a cânta și a se face cunoscut poporului.

Iaia-mureșană, la 12 Mai 1916.

Oficiul protopresbiteral gr. or. român al Iliei, în conțelegere cu comitetul parochial.

Nr. 80 2-3 Dr. Ioan Dobre
adm. ppresb.

Anunț.

Să redusă prețurile cărților:

1. Arhiepiscopul și metropolitul Andrei baron de Șaguna, de N. Popea, arhim. și vicar arhiepiscopal, dela 5 cor. la **2 cor.**

2. Memorialul arhiepiscopului și metropolitului Andrei baron de Șaguna, sau luptele naționale politice ale românilor 1846-1873, de N. Popea, arhim., vic. arhiep. Tomul I, dela 2 cor. 60 fil. la **2 cor.**

3. Insemnările unui trecător. Crâmpene din sbuciumările dela noi, de O. Goga, dela 3 cor. la **1 cor. 50 fil.**

4. Desvoltarea primatului papal și influența lui asupra creștinătății. Cercetări istorice, de S. Popescu, dela 1 cor. 25 fil. la **50 fil.**

Librăria arhidiecezană.

In editura Comisiunei administrative a tipografiei arhidiecezane a apărut:

Mărturisirea ortodoxă

a bisericii catolice și apostolice de răsărit revăzută la înșarcinarea comisiunii, după traducerea arhimandritului Filaret Scriban, de Dr. Pavel Roșca, prof. sem., cu binecuvântarea Excelenței Sale a Înaltpreasfințitului Domn Arhiepiscop al Transilvaniei și Metropolit al Românilor gr. or. din Ungaria și Transilvania Ioan Mețianu.

Revizuirea e făcută pe baza textului cel mai autentic al scrisorilor simbolice publicate de prof. dela facultatea teologică din Atena I. E. Mesolora, sub titlul: „Τὰ σύμβολα τῆς Βίβλου”. Atena. 1883.

In aceasta ediție, bine îngrijită și din punct de vedere al limbei, pe lângă „Prefața” revăzătorului în care se indică istoricul edării acestei cărți simbolice și isoarele considecate, se publică și o parte din „Precurvântarea” arhimandritului Filaret Scriban, dimpreună cu biografia mitropolitului Petru Movila, precum și aprobările patriarhale referitoare la aceasta carte simbolică.

Se afă în deposit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană** și se vinde broșată, cu prețul de **2 cor. 50 fil.**

Revăzătorilor li se dă rabat **20%**.

În „Biblioteca meseriașilor români”

au apărut:

Nr. 1. A. Kotzebue: Nepotul răsfătat, farsă în 5 acte (după o traducere a lui Ioan St. Șuluțiu, prelucrată de T. V. Păcățian)	—60
Nr. 2. I. Nestroy: Pribejii, comedie din viața meseriașilor în două acte, localizată de Dr. Seb. Stanca	—50
Nr. 3. Carol F. Pfau: Tânărul editor, îndreptar pentru începători și pentru ceice voiesc a se ocupa cu editura, trad. de Radu P. Barcianu	—60
Nr. 4. Ioan Lucean: Bucoavnă nă invăță și umbă la insurăt, sau Vlăduțul mamei	—40
Nr. 5. Iuliu Crișan: Carierele vieții. Partea I. Carierele economice, industriale și comerciale	—60

Se pot procura dela **Librăria arhidiecezană**, Sibiu.

A apărut

în editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Psaltirea bogată

tipărită în zilele Preafnățatului împărat și rege **Francisc Iosif I**, sub îngrijirea și binecuvântarea Înaltpreasfințitului Domn **Ioan Mețianu**, arhiepiscop al bisericiei ortodoxe române din Transilvania și mitropolit al românilor de religiunea gr.-or. din Ungaria și Transilvania, cavaler al ordinului Francisc Iosif clasa I și al coroanei de fer clasa II. Proprietar al crucei pentru merite, membru în casa magnaților etc. etc.

Se afă în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană** și se vinde legată frumos în piele roșie, fără copci și ornament aurit, la mijloc cu sfânta cruce, cu **13 cor.** scumpindu-se pielea, legată în pânză neagră și la mijloc imprimat o cruce, cu **10 cor.** Revăzătorilor se dă rabat **20%**. Tipar frumos cu litere latine, de calitatea primă, și hârtie fină și trainică.

La **Librăria arhidiecezană, Sibiu**, se afă de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, coloare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceiaș și în dos, foile aurite, cu copei, în o frumoasă cutie de păstrat **180 cor.**

Acceaș legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copei, în o frumoasă cutie de păstrat **162 cor.**

Acceaș legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copei, în o frumoasă cutie de păstrat **120 cor.**

Evangelia legată în piele roșie cu cadre aurit și la mijloc cu o cruce imprimată foile colorate galben, cu copci **27 cor.**

Din cauza scumpirii materialului, s'a urcat prețul.

Librăria Tipografiei arhidiecezane

Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 45

ICOANE SFINTE

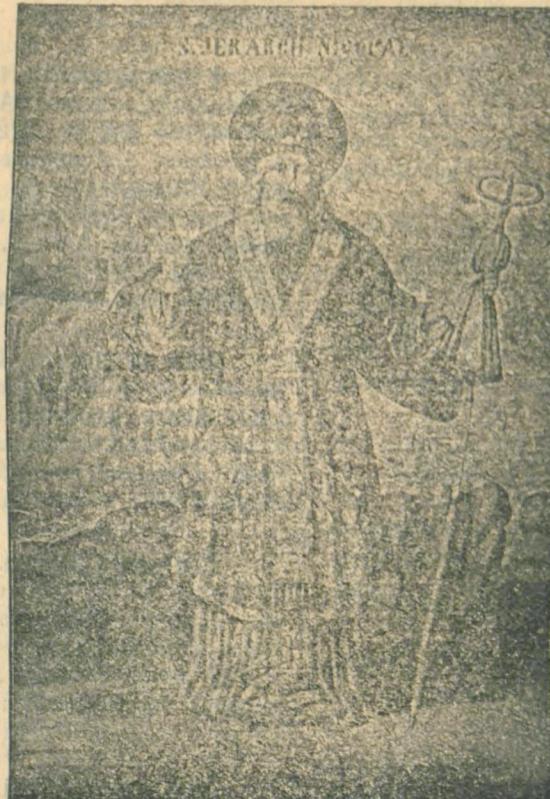
pictură de mână în ulei, pe pânză, în oricare mărime, pe lângă prețurile cele mai moderate oare:

II.

- Iisus pe Cruce
- Inălțarea sfintei cruci
- Ilie prorocul în carul de foc
- Tăierea capului sfântului Ioan
- P. Grigorie teologul
- Sf. Vasile

III.

- Botezul Domnului
- Constantin și Elena
- Sfântul Dumitru călăresc
- Sfântul George "
- Maica Domnului
- Petru și Pavel
- Arhanghelii Mihail și Gavril
- P. Ioan Gură de aur
- Pp. Ioachim și Ana

IV.

- Arhanghelul Mihail
- " Gavril
- Apostol ori-care
- Domnul Christos
- Iisus în muntele Masinilor
- Sfântul Dumitru
- Sfântul George
- Ilie Prorocul
- Ioan în pustie
- Sfântul Nicolae
- " Simeon
- " Andrei
- Evangelistul Ioan
- " Luca
- " Marcu
- " Matei
- Prorocul Zaharia
- Apostolul Iacob
- " Filip

		Grupa I.					Grupa II.					Grupa III.					și Icoane din Grupa IV.					
		Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					
		39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	
foarte fine Cor.		39·20	44·80	58·80	81·20	106·40	35—	40·60	51·80	70—	89·60	30·80	37·80	46·20	61·60	78·40	28—	34·60	42—	56—	70—	cor. foarte fine.
fine . . .		26·60	29·40	46·20	56—	72·50	23·10	27·30	40·60	49—	65·80	20·30	23·80	35—	43·40	60·20	18·20	21—	30·80	39·20	56—	„ fine.
simple . .		14—	16·10	18·20	26·50	36·40	12·60	14—	16·10	23·80	32·20	11·20	11·90	14—	21·70	29·40	9·80	10·50	11·90	60	26·60	„ simple.

Prețurile indicate în sema de sus sunt a se înțelege numai la icoane pictate pe pânză și fără cadre (rame). La dorință se pictează însă și pe lemn, ținichea și aluminiu.

Deosemenea și cu angajamentul pentru prapori din orice fel de materii și de orice coloare pe lângă condițiile cele mai favorabile